

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 26. LISTOPADA ROKU 1799. we WTOREK.

Najjaśniejszy Król Jęomość Pruski, Uregulowanie długów Króla Jęności Stanisława Augusta i bywsej Rzpltey Polskiej, przez wspólną trzech Najjaśn: Dworow Komisją dopełnione, naylaskawiey zaaprobawwszy: następnie te tylko z pomiędzy tychże długów i pretensyi za rzetelne przez nią uznanych, na swoy udział przyjął raczył; których summy pod numerami zapisania onych w Protokół wyrażone, w oddzielnie (dla wygody interesowanych) sporządzony specyfikacyi ją umieszczono: (*)

Zeby zaś każdy mógł być wiadomionym iak sobie ma postąpić, następujące prawidła do wiadomości publiczney podają się.

1. Jedynie w wzywż rzeczoney specyfikacyi przez numeracyi ich inkrypcyi lub z nazwiska, tudzież z przyłączeniem przyznanych im summ, wyrażeni wierzyciele na zaspokojenie ze skarbu N. K. Jęności Pruskiego, przyięci zotali, oprocz tych zaś, żadni inni.

2. Ci więc wierzyciele, których N. K. Jęność Pruski na swoią ichedę przyjął raczył, w dniach, publicznym uwiadomieniem wkrótce przeznaczyc się im mających, przyznane sobie summy od niżej podpisanych kommissarzy, a to pomniejsze kwoty w gotowiznie, inne zaś w rekognicyach obligowych (reconnoiffances) odbierać będą.

3. Takowe rekognicye obligowe w przepisanym w tychże przeciagu czasu, przed Królewską Dyrekcyą kompanii morskiej w Berlinie, produkowane konieczne być muszą, w niedopełnieniu zaś tego, już więcej akceptowaniami ani wypłacaniami nie będą.

4. Każdy wierzyciel dla odebrania należney sobie obligowey rekognicyi lub gotowizny, na terminie, który mu się przeznaczy, osobiscie, lub też przez swego pełnomocnika przed kommissarzami Królewsko-Pruskimi ma się stawic.

5. Jeżeli się wierzyciel sam osobiscie stawi, a kommissarzom ieszcze dobrze znanym nie jest, w takowym razie, przez użyć świadectwa osoby zakredytowanej, iako tym jest istotnie za kogo się udaje, okazać będzie powinien.

6. Jeżeli zaś pełnomocnika sobie obierze, tedy przez autentyczną plenipotencyą, w przyzwoitym sobie sędzie na niego uczynioną, legitymować go, obowiązany będzie.

7. Będzie obowiązkiem każdego wierzyciela, aby odbierając obligowā rekognicyą lub gotowiznę, skrypta albo inne dokumenta, na których się dług lub pretensya iego gruntuie, złożył i dał kwit na odebranie obligowey rekognicyi albo gotowizny.

8. Jeżeli w imieniu zmarłego wierzyciela sukcesorowie wypłaty żadać będą, to za świadczeniem od zwierzchności pod którą zotali, dowiesć są obowiązani, iż oni są istotnie jedynymi onego dziedzicami.

9. Legitymacya takowa osobliwie jest potrzebna w tym przypadku, jeżeli ten, po którym sukcesya spada, w czasie zapisania swej pretensyi, zotali ieszcze przy życiu i onę sam zalikwidował.

10. Jeżeli kto już po likwidacyi, przez cesyą zlewek Prawa dufgu iakowego lub pretensyi nabył, tedy nietylko ustapiiony sobie dokument, ale też oraz zaświadczoną przez sąd lub publicznego notaryusza cęllią onego złożyć obowiązany będzie.

11. Jeżeli wierzyciele wcale albo tylko w części są małoletniemi, na ow czas wydanie obligowey rekognicyi ich opiekunowi inaczej nastąpić nie może, aż gdy tenże dekretem sądu pupilarnego pokaże się być do tego auryzowanym.

12. Niezachowujący wyżej wyrażonych przepisow, nie będzie mógł ani wydania sobie obligowey rekognicyi, ani gotowych pieniędzy uzykać, i takowe w depozyt oddane zotali. — Dan w Warsz: d. 18. Listo: 1799.

Pełnomocni Kommissarze N. K. Jęności Pruskiego do uregulowania długow K. Jęności Stanisława Augusta i bywsej Rzpltey Pol: de STEUDENER de KUJAWA.

z Potzdamu dnia 6. Listopada.

Na dniu 29. p. m. Towarzystwo Ekonomiczne Brandeburskie odprawilo publiczne poliedzenie swoje. Dyrektor iego P. de Werdek donioli o rozmaitych pracach deputacyi. Między innymi wzmiankował o nowym plugu przelazanym przez Mechanika Völker w Zelle, którego model oddany był N. Panu, plug zaś pożany jest iednemu rolnikowi, aby czynił z niego doświadczzenie w terazniejszey zim wey pracy rolney. Przyłstana proba oleju z rozmaitych nasion robionego przez P. Meyersbach w Oehringen, oddana jest iednemu Chymikowi pod roztrząsanie. Sessya zakończona była czytaniem rozmaitych dyliertacyow.

z Wiednia dnia 16. Listopada.

Nadzwyczajny dodatek do Gazety Dworskiej na dniu wczorayszym wydany, ogłosił następujące wypadki wojenne — G. Melas przyłstł kurjerem z głowney kwatery swoiey w Ronchi wiadomość, iż poznał z rożnych obrótow, przygotowania nieprzyiaciela do powszechnego ataku, mianowicie zaś gdy na dniu 2. zrana na forpoczty G. Sommarina, z przemocą uderzył, i aż ku Genalo odparł. Ku wieczorowi nieprzyiaciel przeszedł Pessio, tamteysze forpoczty odpędził, i zaiął Carru. Armia Cesarzka stala pod Trinita i mogła łatwo wnośc z manewrow nieprzyiaciela, iż ten chciał prawe nasze skrzydło odciawszy, przeciać nam komunikacyą z Turynem. Przeto G. Melas postanowił całą swoią siłę obrocie ku temu skrzydłowi, potem chciał sam o skrzydlic lewe skrzydło nieprzyiacielskie, i zaiąć stanowisko między Fossano i Marenne. W nocy z dnia 2 na 3. armia Cesarzka wyruszyła z obozu pod Trinita, i stanęła w tymże stanowisku, Mondowi zostało opuszczone, zaięga iego do Cherasco poszła, a tym samym cały brzeg prawy Stury był odłonionym. Nieprzyiaciel zaięwszy Mondowi z 4 tyłkami ludzi wkroczył do Benne. — Na dniu 3. nieprzyiaciel przedarł się aż do przedmieściow Fossano, a o godzinie 2. osadził Savigliano, poczym dywizya F.M.L. Ott zaraz ku Marenne wyłana została. Dnia 4. przypuszczony był powszechny do nieprzyiaciela atak. F.M.L. Ott prowadził iedną kolumnę od Marenne do Savigliano, F.M.L. Mitrowski druga kolumnę od St. Lorenzo podobniez ku Savigliano, a F.M.L. Elsnitz trzecią od Fossano do Genola. Brygada G. Gottesheim przypuściła 2 fałszywe ataki do Morozzo i Madelano, dla dania czasu F.M.L. Ott i Mitrowskiemu do zaięcia Savigliano, a tym czasem do napadnięcia na lewe skrzydło nieprzyiaciela. Szrodek armii nieprzyiacielskiej był zebrany w Valdiggio,

dla tego F.M.L. Ott miał zlecenie po zaięciu Savigliano posłać małą kolumnę do Genola, a z całą siłą poyść do Valdignasco, aby ztamtąd uderzył na lewe skrzydło nieprzyiaciela w stanowisku iego w Waldigio, G. Gottesheim zaś miał nieprzyiaciela trudzić, a gdyby mu się powiodł atak, miał natrzeć na prawe skrzydło iego za Madelano. Gdy F.M.L. Ott o godzinie 4 z rana od Marenne ku Savigliano wyruszył, napadł zaraz na nieprzyiacielską kolumnę, która Marenne zaiąć miała, bitwa była krwawa, kolumny chciały się na wzajem o skrzydlać, lecz nakoniec zwyciężyła roztrpność F.M.L. Ott i męstwo woyska iego, nieprzyiaciel został odpartym, cofał się iednak w doskonałym porzadku i wszrod ciągley obrony, tak dalece, iż Savigliano, dopiero o godzinie 10. zaięte być mogło. F.M.L. Mitrowski niedostrzeżony od nieprzyiaciela wkroczył od St. Lorenzo aż do Savigliano, dopiero gdy nieprzyiaciel spostrzegł się być otoczonym, postanowił cofnąć się zupełnie do Genola, w której to retyradzie 300 ludzi wnievolmente mu zaięliśmy. F.M.L. Elsnitz i G. Gottesheim znalezi od Fossano silny odpor nieprzyiacielski. Woyska nasze 3 razy odparte zotaly, lecz zawsze z szczegulnym męstwem i uporczywością atakowały. Bitwa możeby była bez stanowiącego końca rozeszła się, gdyby było daley prawe skrzydło przez zaięcie Savigliano nie pomknęło się. F.M.L. Ott stosownie do danej sobie instrukcyi poszedł przez Valdignasco i Valdiggio, a F.M.L. Mitrowski od Savigliano do Genola. Nieprzyiaciel widząc się razem być atakowanym od F.M.L. Ott, Elsnitz i G. Gottesheim, musiał z miejsca ustapić, a wspomnieni Feldmarszałkowie byli w stanie łącznie miasto Valdiggio atakować. Tymczasem dwie pierwsze połączone kolumny zatrzymały się przez godzinę w Genolo dla dania czasu F.M.L. Ott do dalszego postępowania do Valdignasco. O godzinie 2 po południu rozpoczął się atak do Valdiggio, a gdy nieprzyiaciel widział się być otoczonym ze wszystkich stron, przeto cofnął się ku Centale. Armia postępowala w tropy za nim, nieprzyiaciel ieszcze raz zatrzymał się w korzystnym dla siebie stanowisku, lecz nakoniec z niego wyparowanym został. W tych rozmaitych następnych po sobie atakach, zaięto nieprzyiacielowi 1800. jencow. F. M. L. Ott wysłał iedną kolumnę do Villafallet częścią dla załtonienia naszego prawego skrzydła, częścią dla odciecia nieprzyiacielowi retyrady, który się iednak cofnął do Coni. Noc położyła koniec bitwie, a armia zebrała się prawie zupełnie pod Centale, gdzie noc przepędziła. G. Gottesheim nie był dosyć szczęśliwy, aby mógł z słabym korpusem swoim nieprzyiaciela za Morozzo zapędzić, utrzymał on się tam przez noc, a G. Gottesheim tylko go w utrudzeniu mógł utrzymywać. Wczasie wkroczenia armii ku Centale, słyszano w tyle iey kanonadę, sądziliśmy, iż Savigliano jest miejscem bitwy, i inakszego nie można było mieć domysłu iak że kolumna nieprzyiacielska od 3 tyłcey ludzi z doliny Suza przyszła połączyć się z armią Francuzką pod Savigliano. Domyśl ten zupełnie się ziścił. G.M. Sommarina odebrał przeto rozkaz cofnąć się z 4 batallionami, a połączywszy się z zotawionym i batallionem i 2 szwadronami, odeprzeć korpus nieprzyiacielskie, a tym sposobem tył nasz zapewnić. Tym czasem armia manewry swoje nieprzerwanie

(*) Specyfikacyi tej tyt: Obwieszczenia dostać można w Drukarni XX. Piarow i w Kantorze Gazety Korrespondenta. Exemplarz gr. 20.

uskuteczniła. G. Sommariva dopełnił dany sobie rozkaz, a uderzywszy na nieprzyjaciela z Savigliano do Marenne przybyłego, rozproszył go i zajął mu 800 jeńców.

W dniu następnym to jest 5 użyte zostały nowe rozłożenia armij. Gdy bowiem nieprzyjaciel w Morozzo mocny dawał odpor G. Gottesheim, a z drugiej strony dowiedzieliśmy się od dezertów, iż oboz nieprzyjacielski jeszcze w Ronchi stoi, przeto dywizya F. M. L. Ott miała Ronchi atakować, dywizya F. M. L. Elsnitz Morozzo, a F. M. L. Mitrowski miał pozostać w Centale dla pokrycia tego flankowego marszu, a razem dla wstrzymania nieprzyjaciela, gdyby jeszcze miał zamiar nas atakować. Procz tych poruszeń zamiarem także było wojsk naszych przejść przez Sturę pod Montenara i Castelto, aby i na tej stronie stojącego nieprzyjaciela pokonać. Dwa ataki przypuszczone do Ronchi i Morozzo były doskonale uskutecznione. F. M. L. Ott schwytał w Ronchi 600 ludzi, reszta dla bliskości Coni, tam się cofnęła. F. M. L. Elsnitz przymusił nieprzyjaciela do złożenia broni w Morozzo, ponieważ nie mógł do Coni się schronić, widząc retyradę odcjętą przez kanonadę fyszana od dywizyi F. M. L. Ott. Część nieprzyjaciela uciekła do doliny Stura, i chciała przejść tę rzekę, wielu przebyło ją szczęśliwie, lecz blisko 400 ludzi znalazło śmierć w wodzie, reszta do 300 ludzi wynosząca przejęta na ten widok postrachem broń złożyła. — W obu tych dniach zaieliśmy w niewolę 1 Generała adjutanta, blisko 70. sztabowych i wyższych officerów, tudzież 4 tysiące żołnierzy, armat zaś cztery. Strata nieprzyjacielska w zabitych i rannych musiała do 4 lub 5 tysięcy wynieść. Nasza strata tymczasowo szacowana jest do 1500 lub 1600 ludzi, pomiędzy którymi liczy się zabity G. Adorian powszechnie żałowany. Gdy podług przybyłych na dniu 5 wiadomości rozsypana nieprzyjaciela daleko większa była niż wprzód rozumiano, i nieprzyjaciel nigdzie nie czynił mocnego odporu iak w dniach poprzednich, przeto G. Melas postanowił ścigać nieprzyjaciela we wszystkich miejscach. Na lewym brzegu Stury ściganym on był przez G. Gottesheim, w dolinie Maira przez G. Latterman, w dolinie Grana przez F. M. L. Ott, a w dolinie Stura na około Coni przez F. M. L. Elsnitz. G. Melas nie może nadto wychwalić dzielności i stałości całej armij, tudzież G. Zach, F. M. L. Ott, Xiążęcia Lichtenstein, Elsnitz, Mitrowskiego, G. Follgarde, Palsy i Somariva, którym tak pamiętne i ważne zwycięstwo zupełnie przypisuje.

Dzisiejsza Gazeta Dworcka podług raportu F. M. L. Petrasch z Feldkirch pod dniem 8 donosi, iż nieprzyjaciel po wzmocnieniu w Gryzonach G. Linken kilku batalionami przez Arcy-Xiążęcia Karola, zajęte przez siebie stanowiska Ratzins i Bonaduz opuścił i cofnął się za Ren, zdiawszy za sobą mosty. Stanowisko to zajęte zaraz zostało przez F. M. L. Linken, który postawił potym oddział piechoty i jazdy pod Splügen, aby ztamtąd przez dolinę Peters równie iak przez dolinę Savier mógł forpoczty swoje aż do Illanz postać. — Arcy-Xiążę Karol donosi z Donaueschingen pod dniem 5, iż nieprzyjaciel na dniu 2 zrana atakował wszystkie forpoczty G. Merveld, i zagnął je za Auenheim, Neumühl, Ekertswihr, i Gottschier. Lecz wspomniany Generał zebrawszy wojsko, tak dzielnie potym uderzył na nieprzyjaciela, iż go z znaczną stratą aż pod szanice w Kehl odparł. Procz wielu poległych na placu nieprzyjaciół, G. Merveld zajął jeszcze w niewolę 213 ludzi i 5 officerów. Strata nieprzyjaciela może być rachowana do 800 ludzi. Nasza już to i w zabitych i rannych nie dochodzi iak do 120 lub 130 ludzi. G. Merveld oddaje pochwały wielu officerom. — Podług zaś raportu F. M. L. Xiążęcia Karola Lotaryńskiego, G. M. Xiążę Hohenloe na dniu 3 wypędził nieprzyjaciela z Bönigheim i wiele mu zajął niewolnika.

z Londynu dnia 8. Listopada.

Dowiadujemy się, iż ma być postanowiona Rada wojenna na dochodzenie przyczyn dla których wyprawa do *Hollandyi*, pomyslnego nie otrzymała skutku. Wielu komisarzów tej armii tłumaczyć się będą tej Radzie.

Listy z *Lizbony* ostatnią pocztą przybyły zofaną przed oddaniem okopconemi, z przyczyny zarazliwych chorób, które od brzegów *Barbaryi* rozeszły się aż do *Portugalijski*. Traktaty pokoju między tym Królestwem i Dejami *Tunezańskim* i *Trypolitańskim*, ogłoszone były w *Lizbonie*.

Od niejakiego czasu odprawiają się częste konferencye między naszym ministrem skarbowym i Dyrektorami banku względem odnowienia Przywileju bankowego. Przywilej ten był ponowiony ostatnim razem w Roku 1781, lubo ostatni przywilej miał jeszcze służyć na siedm lat. Terazniejszy przywilej dochodzi aż do roku 1812, lecz P. Pitt z przyczyny naglących potrzeb krajowych, chce korzystać z zwyczajnego podarunku iaki przy takim zdarzeniu odbiera się od banku. Ostatnią razą ten podarunek wynosił 2 miliony funtów (80 milionów zł.) teraz zaś minister żąda zeh a podług innych 4ch milionów, jeżeli w tym Dyrektorowie banku nie pokażą się przeciwnymi. Przez to żądanie, akcje bankowe spadły do 8 procentu, gdyż były po 158 a niższe są do 150.

Zapewniają, iż kapitulacya *Hollandyi* zawiera w sobie osobne artykuły które gdy zofaną ogłoszone nie będą dla publiczności miłemi. Ministeryalni nawet stronniacy zaczynają szemrać przeciwko tej wyprawie. Jednakże zamysłają tu o nowej wyprawie przeciwko *Francyi*.

Na brzegach *Sumatry* znaleziono drzewo które mieszkańcy krajowi nazywają *drzewem iedwabnym*. To drzewo wydaje bawełnę tak iak drzewo bawełniane w *Bombay*, lecz ta bawełna jest delikatniejsza. — Od czasu zdobycia *Seringapatnam* największa spokojność panuje w *Indyi*. — Okręty floty Lorda *Bridport* w ostatniej burzy znaczną ponieśli szkodę i nie mogą być użyte bez naprawy.

Każdy Porucznik okrętowy który należał do zdobycia kosztownych fregat *Hiszpańskich* odbierze z podziału po 23 tysiące dolarów, czyli 5 tysięcy funtów szterlingów; z towarów prawie drugie tyle mieć będą. Proponowano im zamiast gotowych pieniędzy za bilety skarbowe.

Xże dziedziczny *Oranij* będzie miał pod swoją komendą 6 tysięcy ludzi z wojska *Hollenderskiego* które się teraz na wyspie *Whigt* znajduje.

Rząd nasz mocno się zatrudnia sposobami zdobycia *Malty*, i wyślął tam już od niejakiego czasu kapitana *Ball* dla opanowania jeżeli być może tej wyspy równie przez sztukę iak od przyrodzenia obwarowanej.

Pewny Lekarz wynalazł napój który nazywa *Brylantem*, a który jest tak tani i nierównie zdrowy od mocnego piwa lub *Angielskiego*, lub od *Porteru*. — Z *Archangelu* przybyły do naszych brzegów trzy liniowe okręty *Rosyjskie* i jedna fregata. — Gwałtowne wiatry sprawiły niedawno znaczne szkody na brzegach *Angielskich*. — *Richard Kirwan Esq* obrany został Prezydentem Akademij Królewskiej w *Irlandyi*, na miejscu Hr. de *Charlemont*.

Xiążę *York* odwiedzał dnia wczorajszego Królowę. Życie tego Xcia było po kilka razy w *Hollandyi* w wielkim niebezpieczeństwie; po dwa razy blisko jego boku zabito i raniono officerów i żołnierzy. Dnia onegdajszego Król i Królowa przybyli na nową reprezentacyą *Reinolda*, i byli przyjmowani z wielkimi znakami radości, lecz się tam Xże *York* niepokazał.

W ciągu tej wojny *Francuzi* utracili 297. wojennych okrętów, z których 47. liniowych, z tych 25. weszło do portów *Angielskich*. *Hollendrzy* utracili 81. okrętów wojennych, z tych 25 liniowych, a *Hiszpanie* 38. z których 8. liniowych. Nieprzyjaciela więc nasi stracili 416. o-

krętów wojennych. *Anglicy* 118 z których tylko 27. wojennych, a z tych 7 zostały odebrane.

Admirał *Bridport* w czasie bytności swojej na wysokości *Brest* powziął pewną wiadomość, iż znajdującą się tamże flotta *Francuzka* jeszcze tak prędko nie wypłynie, i że dopiero 18. okrętów liniowych było gotowych do wyjścia pod żagle. Ta wiadomość przywiodła go iż powrócił nazad do *Anglij*, i dopiero w przyzwoitym czasie ma znowu do *Brest* popłynąć. — Jakkolwiek wyprawa do *Hollandyi* nie udała się, duch publiczny iednak Narodu tego jest zawsze dobry. — Terazniejszy Biskup *Oxfordzki* jest pierwszym tego wieku w *Anglij* Prałatem, który własne swoje włosy nosi. — Dano mu do zrozumienia, iż przyjętoby z ukontentowaniem, gdyby szedł za wzorem terazniejszych Biskupów *Angielskich*, lecz usprawiedliwił się w tej mierze edyktem *Karola II.* zakazującego noszenia peruk. — *Napper Tandy, Morris* i *Peters* przybyli tu z *Hamburga* i zaprowadzeni są do więzienia w *Newgate*. — Papiery nasze trzy procentowe spadły na 59. — Mowią iż *Pitt* dla tego chce przedzy Parlament zwołać, aby mógł zyskać pozwolenie do nowej wyprawy na ląd stały. Inni głoszą iż żądał od banku 4. milionów, z których dwa miliony musi obrocić na uskutecznienie tajnego warunku, mającego związek z cofaniem się wojsk naszych z *Hollandyi*.

z Paryża dnia 8. Listopada.

Dziennik *Wolnych Ludzi*, który dnia wczorajszego ogłosił Adres od brygady lewego skrzydła armij *Włoskiej* do Ciała Prawodawczego, zawiera dziś w sobie drugi Adres brygady prawego datowany z stanowiska *San-Dalmazzo* 18 Vendemiaire (9. Październ.). W pierwszym żądają ukarania *Scherera*, *Quatuorwiratu* i jego współników, kończy się zaś w następujących wyrazach: „Ludu, jeżeli twoi Reprezentanci nie mają siły ratowania ciebie, mogą się spuścić na nas. — W tymże Dzienniku znajduje się trzeci Adres pod tytułem: *Officerowie, Unter-Officerowie i Żołnierze składający garnizon fortecy Coni, do Ciała Prawodawczego*. Treść jego następująca: „Smierć dla rozbojników i złodziei. Reprezentanci Ludu, Ojczyzna ażeby była w niebezpieczeństwie, niepotrzebnie deklaracyi. Sprzykrzywszy sobie przez połowę tylko przedsiębrane środki które iaku przepaści wiodły. Dla czego jeden tylko człowiek który domagał się dla armii żelaza i chleba, oddalony jest od Ministerium? (*Bernadotte*). Reprezentanci, jeżeli kto robi spisek przeciwko Rzpltey, wy odważcie się zrobić go dla niej. Zemścicie się za Narod *Francuzki*. Jeżeli wasze usiłowania są niedostateczne, nie lekajcie się to powiedzieć, my się za was pomścimy.

Te są niektóre z szczegułów dzasłych dnia wczorajszego na uczcie danej dla Generałów *Bonaparte* i *Moreau*. Kościół zwycięstwa wspaniale przyozdobiony obiciami i wielką liczbą chorągwi zabranych rozmaitym nieprzyjaciółom Rzpltey. Nie było tam ani kobiet, ani żadnych widzów. Oprócz Reprezentantów, było tam sto osob zaproszonych. Wszyscy odprawili się bez zamieszania i z największą przystoynością. Uczta zaczęła się o wpuł do siódmej godzinie. Dyrektoryat, Ministrowie, Generałowie, Kancellarye obydwóch Rad i niektorzy Reprezentanci byli u osobnego stołu; znajdowali się tam *Briot* i *Destrem*, lecz niewiedzianno ani *Gourdana*, ani *Augereau*. Obiad był krotki, cichy i mało wesoły. *Bonaparte* po spełnionych toastach nakształt błyskawicy zniknął. Na miejscu rozmów sama tylko muzyka była słyszana. A ponieważ wiele osob już po obiedzie było, siadano więc do stołu tylko przez przyzwoitość. Obiad był nakształt fejsy dyplomatycznej z przymuszonemi minami, co dowodzi, iż można do browolnie znajdować się na iednej uczcie, i mieć odmienne polityczne zdanie. Prezydent Rady Starzysch siedział u stołu na wyższym miejscu po prawey stronie Prezydenta Dyrektoryatu; po lewey Generał *Moreau*, po tym

Prezydent Rady 500. a po nim dopiero *Buonaparte*. Toasty były następujące: Prezydent Rady Starszych: *Rzpltey Francuzkiej*. Prezydent Rady 500. *Armiow lądowych i Morskich*. Prezydent Dyrektoryatu *Pokoju*. *Buonaparte Jedności wszystkich Francuzow*. *Moreau Wszy- stkich wiernych sprzymierzeńców Rzpltey*. *Admiral Hiszpański Maffaredo: Wolności morzow*. W głębi Kościoła powyżej dawnego wielkiego ołtarza w pośrodku znaków zwyciężskich czytano następujące słowa: *Bądźcie w iedności, a bądźcie zwycięzcami*.

Generał *Buonaparte* powziął dla Generała *Moreau* najwyższy szacunek, i dał mu w podarunku osadzony dyamentami pałasz, który z sobą przywoził z *Egiptu*, a który szacowany jest do 10. tysięcy frankow.

Armia Dunaju— W głównej kwaterze w *Zurich* dnia 12. *Brumaire* (5 List.) r. 8. *Masena G. komend: do ministra wojennego*.

Obywatelu ministrze. Rozkazałem *G. Soult*, ażeby wraz z dywizją *G. Loison* wyparł tych wszystkich nieprzyaciół, którzy się jeszcze na lewym brzegu *Renu* pozostali. *G. Loison* wyszedł z *Difentis* z 38 Pułbrygadą, a w *Fleims* przyłączył się do niego pierwszy batalion 44 Pułbrygady, który wyszedł z *Elm* pod komendą *Ob. Compere*. *G. Loison* udał się ku *Treins*, uderzył na nieprzyaciela, i przymusił go cofnąć się ku *Tamins*, tymczasem gdy *G. Mortier* z dwoma batalionami 25 Pułbrygady i jednym oddziałem tego Regimentu strzelców konnych, atakował resztę nieprzyaciół w tyle *Vettis* schodzących przez *Konkels*. Na próżno filny czyniono odpor. Mężna 25. Pułbrygada podług swego zwyczaju odparła ich z bagnietem w rękę i przymusiła ją opuścić swe stanowiska. *G. Mortier* rozkazał swoim strzelcom uskutecznić atak, w którym zdobył 260 jeńców. Nieprzyjaciel znając jak jest ważna obrona stanowiska *Tamins*, zgromadził wszystkie swoje wojska w wąwozie *Konkels* (filny jego składały się z 4 batalionow) i chciał koniecznie bronić tego przystępu, lecz w dobrym czasie od 25 Pułbrygady atakowany, utracił wszystkie swoje stanowiska trzy armaty i 300 jeńców. Nieprzyjaciel w największym nieporządku przeprawił się przez *Ren*, zapalwszy most w *Reichenau* i *Feldsberg*. W tym miejscu połączyły się wojska *G. Loison* i *Mortier*.— Skutkiem tych zjednoczonych operacyow jest całkowite wyparcie wojsk nieprzyjacielskich z lewego brzegu *Renu* w *Gryzonach*, zniszczenie jego mostow w *Reichenau* i *Feldsberg*, zabranie 3 armat, 500 jeńców, pomiędzy nimi 9 officerow, oraz wielu zabitych i rannych. Z naszej strony zch tylko zabitych i 10 rannych. Generałowie dają największe swoim wojskom pochwały, wszyscy doskonale powinnosć swoją czynili. Pozdro: i braterstwo.— (Podpi:) *Masena*.

Admirał *Bruix* odebrał rozkaz wyiechania do *Brest* ze wszystkimi officerami z swego wyższego sztabu znajdującymi się w *Paryżu*. *Masaredo* wkrótce się także uda na swoje przeznaczenie. Niewiadomo jeszcze który z tych zch Admirałow złączoną flotą dowodzić będzie.

Rozmaite dzienniki zawierają w sobie list z *Bilbao*, w którym jest wyrażono: „Mówią iż vice-Król *Mexyku* (którego rzady rozciągają się aż do najwyżey pułnocnych brzegow *Ameryki*, a tym samym aż do miejsca w którym ta część świata styka się z wschodnimi brzegami *Azyi*) ma wkrótce odebrać od Króla *Hiszpańskiego* rozkaz do atakowania wojsk *Rosyjskich* w *Kanczatec*. Jeżeli tym wieściom wierzyć można, przynależny jest nigdy dwa Mocarstwa z tak daleka wojny z sobą niewiodły.

Osm tysięcy wojska pomyka się z *Hollandyi* do zachodnich Departamentow. Zapewniają iż 18. tysięcy ludzi z teży armij mają następnie udać się nad *Ren*, dla silnego popierania wojny w *Niemczech*.— Rada Starzzych *Rzpltey Liguryjskiej* obrala dwóch nowych Dyktorow *Caaguoro* i *Morchio*. Zdaie się iż trzecim będzie

Ob. Boccardi terazniejszy pełnomocny Minister w *Paryżu*.

Ob. Normand uwiadomił Radę 500. o korzyściach które Republikanie nad Szuanami w Departamencie *Calvados* odnieśli, i przejęli oraz ich korespondencyą z wyspami *St Marcou* i *Anglia*, co jest tym większej wagi, iż ta korespondencya odkryje rządowi którzy są zdraycy wydaiający tajemnice stanu. Dnia 27. p. m. Republikanie rozpedzili Szuanow zgromadzonych w liczbie 1200. — Inny Deputowany z tegoż Departamentu donosi, iż odebrał list w którym wyrażono jest, iż w ostatniej bitwie Szuani zupełnie zostali zniefieni, iż zabito ich 60 reszta ratowała się ucieczką w której codziennie znaczna liczba dofaie się do niewoli. Generał *Rey* wszedł do tego Departamentu z 10. tysiącami wojska.

Do *Paryża* przybył jeden żołnierz od armij *Egijskiej*; wyiechał on z tamtąd późniey od *G. Buonaparte*. Opowiadał, iż armia niewiedziała zrazu co się stało z iey wodzem, i gdy się dowiedziała iż się od niey oddalił, okazała wielkie nieukontentowanie, lecz się nakoniec pocieszyła dobrym mniemaniem iakie ma o talentach Generałow *Kleber* i *Desaix*. Widziałem tego poranku *G. Buonaparte* dodał ten żołnierz; czyniłem mu wymowki, iż nas opuścił, opowiadałem nasze zadziwienie gdyśmy go widzieć nie mogli, i nasze domyśliły w którą się udał stronę. Z resztą armia jest w takim położeniu, iż się niczego od nieprzyaciół nieleka.

We wszystkich naszych portach *Oceanu* trwa od nieiakiiego czasu embargo na wszystkie neutralne okręty. Na przedłużenie onego zachodzą zewsząd narzekania iako na szrodek tak dla neutralnych iako dla naszego dobra szkodliwy.

List z *Nicei* pod dnim 20. Października zawiera co następuje: „Czyni się wszelka gotowość do stanowiącej bitwy. Generał *Suchet* udał się po odebranie rozkazow *G. Championnet*, którego wyższy sztab znajduje się w *Coni*, lecz główna kwatera jest zawsze w *Nicei*. — Do tegoż stanowiska przybyło pięć statkow wojennych z *Tulonu* naładowanych żywnościami dla armij *Włoskiej*. Oczekujemy jeszcze na 10. tysięcy cetnarow z *Marsylii*. Wątpić nie można iż ten załitek postawi wszystkie dywizye w stanie wyruszenia z swoich stanowisk i postąpienia naprzod. Dwa okręty wojenne krążą w stanowiskach naszych i wspierają żeglugę przeciwko *Anglikom*, którym zabrali ieden statek korserski.

Listy z *Genui* pod d. 23. p. m. donoszą, iż przednia fraż armij *Championneta* pomknęła się aż do *Villa Franca* w *Piemontcie*, a forteca *Ceva* od dwóch dni jest bombardowana; *Tortone* zagraża korpus który się pomknął od *Coni*.

Dyrektoryat skasłował rozkaz *G. Championnet* przez który nałożył on cło na zboże z portow południowych *Francyi* do kraiu *Genuejskiego* i dla armij naszej *Włoskiej* przywożone.

Okoliczność względem emigrantow korpusu *Kondeusza*, którzy zostali wzięci do niewoli w *Konstancyi*, jest już rozwiązana. Rząd rozkazał się z nimi obchodzić iak gdyby byli *Moskalami* z urodzenia.

Dyrektoryat Wykon: postanowił, iż zwłoki *G. Joubert* przewiezione będą do *Pont-de-Vaux* w Dep: *Ain*, dla oddania ich iego familij.

Generałowi dywizyi *Lapoype* czyniono rozmaite wyrzuty z powodu bitwy nad *Trebia* i pod *Novi*, lecz *G. Moreau* uwiadomiony o tych potwarach znieważających officera, którego waleczność tyle mu była pomocną, dał mu spieszenie autentyczne świadectwa okazujące, iż po nieszczęśliwej bitwie nad *Tydoną*, niepodobna było dla *G. Lapoype* z nadto słabym swoim korpusem, przerznąć się przez dolinę *Trebia* do *Placencyi*. *Moreau* tłumaczy przyczyny tego niepodobieństwa. Atoli *G. Lapoype* uskutecznił to śmiałe przedsięwzięcie, przeszedł *Trebia*, przedał się aż do *Nura* dla połączenia się z armią *Neapolitańską*, lecz gdy ta cofnęła się bez ostrzeżenia go o tym, widział się sam ieden od-

ciętym przez kolumny *Rosyjskie*, i szwadrony *Austryackie*, przed którymi potrafił ukryć swoją słabość, przeżyć *Trebia*, niebędąc atakowanym, i zwrócić się ku gorom *Liguryjskim* podług rozkazu Generała kommanderującego. Co do bitwy pod *Novi*, *Moreau* oświadcza, iż *G. Lapoype* więcej uczynił nad powinność przez wystawianie się na niebezpieczeństwa iako ochotnik, i że go ciągle obok siebie walczącego widział.

Gretry zakupił mały dom puftelnicy, sławny przez mieszkanie w nim *J. J. Rousseau*. Dom ten jest na osobności i nie ma żadnych ozdob. Mały ogródek, piękna fontanna, terras, są iego całym bogactwem. Przyległość iego nie ma w sobie więcej nad trzy morgi, otoczona jest starami kasztanami kończącymi rowinę *Montmorency*. Izba, w której *Rousseau* mieszkał, ma w sobie jeszcze też same meble, i rozmaite sprzęty, których zwyczajnie używał. Pewien bogaty cudzoziemiec okazał chęć zakupuienia iednego z tych sprzętow. „Gdybym się namyślił go sprzedać, rzekł *Gretry*, mogłbym żądać za ten barometr 100. tysięcy frankow. „Na iednym boku kominka znajduią się niepotrzeżone dotąd słowa: *Zytem tu przez osm lat. J. J. Rousseau*.— Łóżko Jana Jakuba w niczym nie zostało odmienionym, i to jest łóżkiem *Gretręgo*.

z *Paryża* dnia 10. Listopada.

(z *Gazety Lipskiej*.)

Wczorayszy dzień był dnim najważniejszych wypadkow. Dyrektoryatu już niema, a *Buonaparte* iak się zdaie jest Dyktatorem. Oto są szczeguly na prędce doniesione tego zdarzenia. Rada starszych na mocy konfitycui przeniosła sefjye Ciała Prawodawczego z *Paryża* do *St. Cloud*, oddała komendę nad zbroyną filą Generałowi *Buonaparte*, i wezwała go do siebie, dla złożenia przysięgi. O godzinie 10 w wieczor przybył do Rady z wielu Generałami i rzekł „Ob. Reprezentanci. Rzeczpospolita nachyliła się do przepaści, poznaliście to, a dekret wasz uratował ją. Biada tym, którzy chcieli wzniecać niezgody i zamieszania! Wstrzymam ie za pomocą *G. G. Lefevre*, *Berthier*, i wszystkich moich towarzyszow w niebezpieczeństwach wojennych. Przykłady przeszłości nie będą mogły wstrzymać biegu postępowania waszego. W dziejach ludzkich nic niema podobnego do końca wieku osmnaftego, a w wieku osmnaftym nic niema podobnego do terazniejszego momentu. Mądrość wasza wydała dekret, armia nasza wykonać go potrafi. Cheemy iedney Rzeczypospolitey, na wolności prawdziwey, na wolności obywatelskiej, na reprezentacyi narodowej zagruntowanej. Będziemy ją mieć, przysięgam to imieniem moim, i imieniem moich towarzyszow wojennych.“ *Przysięgamy* zawołali wszyscy towarzyszący Generałowi *Buonaparte*. *Niech żyje Rzeczpospolita*. To ostatnie poruszenie dzielny skutek sprawiło, mianowicie gdy sam *Buonaparte* wyrzekł: *Przysięgam*. Powstały oklaski z zapalem.

Rada zachowała się z spokojnością i powagą, składała się więcej iak z 150 członkow. Prezydent Rady Starszych (*Lemercier*) rzekł. „Generale. Rada Starszych przyimie twoją przysięgę, żadnego nie ma powatpiewania o twoiey rzetelności i gorliwości, z którymi ją dopełniesz. Ten który oyczyźnie swojej nigdy nadaremnie zwycięztwa nieprzyrzekł, potrafi nowe swoje przyrzeczenia w usłuzeniu iey, i zostaniu wiernym dla niey zapewne z gorliwością uskutecznić.“ — *Barras* i *Gohier* złożyli już swoje urzędy, dziś reszta Dyktorow ma ie także złożyć.

Buonaparte wydał do żołnierzow następującą proklamacyą.— „W głównej kwaterze w *Paryżu* dnia 18. *Brumaire* (9 Listopada) roku 8go iedney i nierozdzielney *Rzpltey Francuzkiej*. Żołnierze. Nadzwyczajny Dekret Rady Starszych, został wydany na mocy 102 artykułu Konfitycui. Rada ta oddała mi komendę w mieście i nad Armiją. Przyjąłem ją dla wsparcia szrodkow, które też Rada przed-

fiewezmie, a które prawdziwie do dobra Lu-
du dążą. Rzpłta przez dwa lata źle rządzoną
była. Spodziewaliście się, iż powrot moy po-
łoży tamę tyłu kłębkom. Powrot ten jedno-
myślnie z uroczystościami obchodziliście, a
to wkłada na mnie obowiązki, i jakie teraz do-
pełniam, wy dopełnicie waszych, i wesprze-
cie Generała waszego, siłą, stałością i zaufa-
niem, które w was zawsze znajdowałem. Wol-
ność, zwycięztwo, i pokoy wywyższą znowu
Rzpłte do tey rangi, jaką w Europie miała,
a którą tylko przez niezdatność lub zdradę u-
tracić mogła. Niech żyje Rzpłta. (Podpisanie)
Buonaparte. — Zgodno z oryginałem *Ber-
thier.* — Podobna proklamacya wydana zosta-
ła do gwardyi Narodowej Paryzkiej.

z Brukseli dnia 8. Listopada.

General Angielski Knoxe iest tu na dzień jutrzejszy
oczekiwany z Obywatelom *Passcal.* adjutantem Generała
Brauno. Jedzie on do Paryża dla ułożenia się z Rządem
Francuzkim, względem transportu 8000 jeńców woien-
nych którzy są w Anglii, a których Rząd Angielski ob-
wiązał się oddać na mocy awartey kapitulacyi. Prawo
względem wybierania trzydziestego konia iest ogłoszone
w naszych Departamentach, gdzie będzie wkrótce do skut-
ku przyprowadzona.

z Hagi dnia 3. Listopada.

Podług doniesień Pałkownika inżynierow *Batawskich*
Krayenhoff mającego dozór nadulępowaniem z brzegow
Batawskich, iuz tylko 2000. nieprzyacielskiego woylka po-
zostało w *Hollandyi.* W ozym takiego używają pospiechu, iż
w tych dniach widziano woylka wladaiące na okręty po-
mimo nader mocnych nawałnic niebezpieczeństwem grozą-
cych. Wszyscy *Moskale* powiezieni zostali do *Jersey,*
Guernsey, i *Whigt.* Ponieważ czas oddalenia się mieli
aż do 30 t. m. pozwolony, nie można przeto poiąć ta-
kiego pospiechu, i domyslać się tu jakiego zamiaru no-
wey wyprawy na inasze brzegi, a podług podobieństwa
do *Flandryi.*

Reprezentant *Pompe van Meerdervoort* podał dnia
wczorajszego pierwszy izbie rapport o rozkładzie naszey
armii i sposobach nadgrodenia kłęb tej kampanii. Pod-
ług niego woylko nasze składać się ma z 32 tysięcy lu-
dzi.

Minister woienny prezentując G. *Brune* Dyrektorya-
towi na publiczney audyencyi rzekł: Prezentuję Wam Ob.
Dyrektor: bohatera *Brune.* Poczyn General ten w mowie
swoiey wystawiając dzieła waleczney armii *Francuzkiej*
nie zapominał oddać i sprawiedliwość woylkom *Bataw-
skim.* Prezydent *Ranfstaff* w odpowiedzi swoiey okazał
wdzięczność publiczną za oswobodzenie od nieprzya-
ciol *Repltey Batawskiej.* Pollowie *Hiszpański,* *Dniński,*
Szwedzki i *Wiertemberski* byli przytomni tey audyencyi.
W pierwszy izbie uchwalono 1) Obchodzić uroczystość
narodową. 2) Dać nadgródę dla G. *Brune.* 3) Wytławić
monument w pułnocney *Hollandyi.* — Minister morliki
Francuzki posłał rozkazy do *Dunkierki,* *Calais,* *Boulo-
gne* i *Havre de Grace* dla uzbroienia wszystkich znajdują-
cych się tamże statkow przewozowych. — Mowią tu zno-
wu o nowey wyprawie przeciw *Anglii.* Wiele woylka
Francuzkiego ściga nad brzegi morliki.

z Donaueschingen dnia 2 Listopada.

Ostatnia gazeta woienno-polityczna z główney kwatery
Cesarzkiej wychodząca, zawiera w sobie co nastę-
puje. „Z dobrych źródeł wiemy, iż Dyrektoryat *Francuzki*
wydał tajne rozkazy wszystkim Generalom do tego
przeznaczonym, aby w kracie i prowincye rewolucyona-
wali, do których wnydą iako zwycięzcy po dniu 15 Pa-
ździernika, nie iest nam dozwolono zgadywać przyszłość,
lecz iezeli między dwiema stronami wojnę prowadzące-
mi, pierwsza wszystkie czyni ofiary dla dopięcia pomysł-
nego skutku, druga z siłami podzielonemi, i małemi sa-
moistnemi widokami dąży do celu, tedy nie trzeba byż
Edypem żeby zgadnąć przyczynę z pewnością, dla czego do-
bra sprawa drugiej strony dotychczas nie mogła się usta-
lić. Jak to iest rzeczą pewną, iż Niemcy są w stanie zni-
szczenia zamiarow i uślowan nieprzyaciela, iezeli cała
ich siła okaże dumnemu *Galloym* co synowie *Hermana*
dokażać mogą, kiedy mają chęć gorliwa; tak z drugiej stro-
ny Niemcy zapewne na lup wystawia swoią niepodle-
głość, iezeli tym sposobem polepować będą do ofiagnie-
nia celu, i mamić się proznie nadziejami, które nakoniec
gasną iak błędne ognie i ściągają za sobą śmierć i znisz-
czenie, w ten czas kiedy inż żadnego sposobu do ratun-
ka nie ma.

z Berny dnia 2 Listopada.

Od kilku dni mocne przechody woylk, każą się spo-
dziewać ważnych wypadkow na granicy. Naprzeciw *Ba-*

zylei iest liczne korpus *Austryackie,* a pod *Reinek* gdzie
*Moskale*stoją, mocne kanonady słyszć się daia. — G. *Mas-
sona* woylkom stojącym za rzeką *Thur* posłał rozkaz spie-
sznie ściągnięcia części ku *Bissingen* częścią ku *St. Galle.*
Przez *Zurich* przechodzi wiele woylka ku *Baden* i *Win-
terthur.* W samym mieście znajdują się grenadyerowie
których liczba ma być do 8 tysięcy zwiększona, a z kto-
remi *Messena* oddzielną chce wyprawę ulkutecznić.

z Feldkirch dnia 5. Listopada.

Francuzi przedarli się w kraju *Gryzonow* aż do *Rei-
chenau,* *Feldberg;* i *Haldenhein.* Regiment *Breckainville,*
który mocny czynił odpor, bardzo wiele w retrardzie
swoiey ucierpiał. Woylka Cesarzkie zajęły teraz mocne
stanowisko pod *Mayerfeld.* *Francuzi* ieszcze głębiej prze-
dzierają się w kraj *Gryzonow;* dla tego zapewne, iż z
trudnością dla siebie wyzywienie znajdują, i ze Arcy-
książę *Karol* ieszcze się w *Saffuzie* utrzymuje.

z Augsburga dnia 6. Listopada.

Książę *Konstantyn* dla etykiety w niebytności Elektro-
ra *Trewirskiego* nie mógł tu przybyć. Kwatery jego była
przeznaczona w *Burgau,* podobno mu się jednak zająć
i w *Memmingen.* Z początku chciano tu założyć lazarety
dla *Moskalow,* lecz te przeniesione są teraz do *Dieffen*
i *Bollingen,* znajdując się w nich około 4 tysięcy chorych. —
F. M. *Suswarow* ma tu 24 chłopcow do muzyki, którzy mu
codziennie pieśni nabożne grają. — Arcyksiążę *Karol* zay-
muje opuszczone przez *Moskalow* okolice, i zdaje się
chcieć się postawić pomiędzy *Tyrol*em i krajem *Gryzo-
now.*

z Strazburga dnia 9 Listopada.

Dnia dzisiejszego odebraliśmy z *Bazyli* następującą
przez telegram wiadomość: Nieprzyaciel z całego prawe-
go brzegu *Renu* w kraju *Gryzonow* odepdzonym został.
Utracił 500 jeńców, 900 w zabitych lub rannych i dwie
armaty. Popalił dwie wioski w *Reichenau* i *Feldberg.*

Na fałszywą wiadomość roznieśloną, iż *Genua* od
Austryakow zdobytą została dnia 23. Października *Flo-
rencyja* była oświecona, i z armat ognia dawano. G. *Hohenzollern*
wydał nazajutrz proklamacyę w treści, iż na
przyszłość należy oczekiwać urzędowych raportow, zaka-
zał przytym firzelania i iluminacyi. — Krol *Sardyński*
z Krolową był w kościele *Metropolitańskim* w *Florenyji*
dla widzenia cudownego obrazu *N. Panny.* Krolowa da-
rowała temu obrazowi kosztowne brillańtowe bransoletki,
Krol kazał rozdać liczne jałmużny.

z Frankfurtu dnia 9. Listopada.

Z *Bazyli* donoszą, iż trzech Dyrektorow *Helweckich*
chce wziąć swoią dymisyę. Nowy podział i konfytucya
Szwajcarska, wniesione w Radzie wielkiej, mało znajdu-
je pochwały. *Bazylija* musi teraz dwa razy zapła-
cić kontrybucyę, iak była nałożona na nią przez G. *Mas-
sona.* — Aż do powstania pokoju, Krol *Sardyński,* równie
iak W. Książę *Toskański* i książę *Modencki* nie wrócą do
swoich krajow.

Od granic Szwalbskich dnia 9. Listopada.

Wiadomość o zawieszeniu broni, iest nie pewna. —
Suswarow przyrzekł Arcyksiążęciu, iak słychać, iż iak
tylko armia jego wytchnie nieco po strasznych trudach,
które wytrzymała, znowu wyruszy naprzod. G. M. *Suswa-
row* syn Książęcia *Italijskiego* był przytomny wczoraj w
Augsburgu w kościele katedralnym na exekwiasz za Pa-
pieza *Piusa VI.* wielu także generałow *Rosyjskich* tamże
znajdowało się. Minister Angielski *Wickham* prawnie teraz
mał traktatem, na mocy którego 18 tysięcy *Bawarczykow*
ma być na żołd Anglii wziętych.

z Smadgardu dnia 12. Listopada.

Od dnia 8. t. m. przyszło znowu do nowych potycz-
czek, których skutek ieszcze nie iest dobrze wiadomym.
Tym czasem ciężka artyllerya z *Vahingen* daley przenie-
siona została.

z Mannheimu dnia 11. Listopada.

Armia *Francuzka* pomknęła się dnia wczorajszego
od strony *Wisloch,* gdzie zasła pomiędzy forpocztami
utarczka. Głowna kwatery armii zawsze się tu znajdująe,
a G. *Hauptouk* przeniósł swoią z *Leimen* do *Schwetzingen.*
Borgstrass i prawy brzeg *Neckera* były zupełnie od woylk
Francuzkich oswobodzone, lecz dnia onegdajszego oddział
infantery i kawalery na nowo pomknął się przez
Landenbourg ku *Weinheim.*

Dnia 12. Listopada. — Pozycja armii *Francuzkiej*
iest prawie zawsze jedną, odebrała ona dnia wczorajszego
nieco podziałku w infantery i kawalery, i zapowiedziane
ieszcze iest przybycie znacznego korpusu od
niższego *Renu.* Kilka batalionow podłukowych przeszło
Ren i udali się ku *Spire* i *Geronersheim.*

Pogłotka, która się rozeszła w *Heidelberg,* że *Austry-
ncy* posuwają się ku temu miastu, nie była bez funda-
mentu. Donoszą z tego miastu, iż tam słyszano o godzi-
nie 8 zrana mocną kanonadę; która zdawała się pocho-
dzić z prawego brzegu *Neckera* od strony *Dichalberg,* huk
zbliżał się coraz bardziej, i o godzinie 11 widziano jednę
armatę wymierzoną przeciwko mostu *Neckergemund.* Ku
połu dniowi, *Austryacy* połączeni z uzbrojonymi wieśniak-
kami weszli do tego ostatniego miysca i ścigali *Francu-
zow* ku *Heidelberg,* lecz ponieważ lewe skrzydło tego
korpusu było ieszcze bardzo oddalone, przeto dostali
rozkaz do cofania się ku *Neckergemund.* W wczoraj przy-
prowadzono na prawy brzeg *Neckera* kilku *Francuzow* i
wieśniakow rannych.

Forpoczty armii *Francuzkiej* na prawym skrzydła
znajdują się na nowo między *Wisloch* i *Bruchsal.* Przy-

prowadzono dziś kilkudziesiąt niewolaikow, *Austryacy*
mają oboz przy *Bruchsal.*

OBWIESZCZENIE.

Gdy się słyszć daie, iż rozmaite z pomiędzy
długow i pretensyi do Krola Jmci *Stanisława*
Augusta i bywzszey Rzpłtey *Polskiej* mianych,
a przez N. Krola Jmci *Pruskiego* najfalkawiey
przyjętych, na które zwłaszcza iuz areszta po-
zachodziły, albo które do possessorow ich doku-
mentow tyle tylko należą, ile też przez praw-
dliwych wierzcycieli onym do likwidacyi po-
wierzonemi zostały, sprzedane lub zastawione
bywają. Zeby więc nikt przez to nie podpadł
uszkodzeniu, uwiadomia się niniejszym Ob-
wieszczeniem, iż każdy długu iakowego lub
pretensyi nabywający (nawet wexlow na ukazi-
ciela *Billets au porteur* od tego nie wyłączają-
c) przed niżej podpisanemi Kommissarzami
w domu przy ulicy *Drugiey* Nró 589. sytuowa-
nym, uczynioną sobie cessyę w oryginalne niez-
włocznie produkować i kopyą teyże do akt
Kommissyji podać, iest obowiązany: a to, aby
dług ten lub pretensya, iezeli ulępowiącego ak-
tualną iest własnością, na imię nabywającego
zapisaną została. Nie zachowujący tey ostro-
ności sami sobie przypisać będą musieli, iż ma-
jące być wydawane rekognicye obligowe, przy-
aresztowanemi lub przez kogo innego iako ie-
go własność zakwestyonowanemi zostawzsy,
cessyonaryuszom wydanemi być nie będą mo-
gły. — Dan w Warszawie d. 23. Listop: 1799.

Pełnomocni Kommissarze N. Krola Jmci
Pruskiego do uregulowania długow *Krola*
Jmci Stanisława Augusta i bywzszey
Rzpłtey Polskiej.

DE STEUDENER. DE KUJAWA.

Pełnomocni Kommissarze Jego Imperatorskiej Mci wżecch
Rosyji, upoważnieni do powzięcia wiadomości o rodzeństwie
niemskiej *JP. Maryanny Jeanetty,* która w roku 1795 z *JP.
Toulonazkow* Podpułkownikiem woylk *Rosyjskich* do *Moskwy*
wyjechała; wzywają każdego iakow wiadomość o rodzicach
lub krewnych tey *JPanny* mieć mogącego, aby im onę kom-
munikować raczył. *JP. Podpułkownik* *Toulonazkow* zabrał
pierwszą znajomość z powyższey wymianoną *JPanną* w *Piaskach*
medaleko Lublina. — Dan w Warszawie dnia 20. (51.) Paździ-
ernika 1799. roku.

Przed 4 tygodniami we wsi *Włocky* zwany w tutejszym
Dystrykcie odebrany został koń mały chłopiński od człowieka
podeyżanego. Przeto wzywa się prawdziwy właściciel, ażeby
od dnia dzisiejszego napóźniej za 4 tygodnie, to iest aż do
12 Grudnia r. b. do niżej podpisanego *Landratha* się zgłosił,
i przez niezawodne dowody Prawa własności okazał, a na ten
czas koń za powrocie niemu expensy iemu oddany zostanie. In-
casu zaś nie zgłoszenia się ante terminum właściciela tenże koń
13. Grudnia a. c. plus offerenti przed siancą niżej podpisanego
Landratha na *Sto Krzyżki* ulicy Nró 1357. o godzinie 2.
po południu sprzedany zostanie, a późniey zgłaszający się
właściciel z pretensyami swemi sychanym nie będzie, o c. y. m.
Publiczności się donosi. — w Warszawie dnia 13. Listopada 1799.
Roku.
v. Kahle.

Gdy z wyroku Trybunału głównego *W. X. Litw* majątek
Ur. Jerzego *Grabowski*o niegdys Generała woylk *Litewskich*
na satysfakcyę jego kredytorow iest definyowany, a z racy
że tenże majątek w Powiecie *Wolkowykim* iest położony,
Sąd Ziemiański tegoż Powiatu za ex-dyvizorow iest wyznaczony;
zaim zapożywiają się wżycy tegoż *Jerzego* *Grabowskiego*
kredytorowie i pretensorowie aby gdy ta sprawa z porządku
przyjędnie, czy to osobliwie, czyli przez plenipotentow, przed
tym sądem stanąłszy pretensye swoje okazali i realności ich
dowiedli.

Dobra *Holhocze* z przyległemi wsiami i *Taufobaby* z
przyległemi wsiami w *Cyrykle* *Brzezińskim* w *Galicyi* *Litewskich*
wzięte są na przeday, lub do zamiany za dobra w *Pusach* leżą-
ce, życzący je nabyć, udąć się ma w *Lwowie* w czasie Kon-
traktow do *JW. Piotra* *Bielisńskiego* tychże dobr dziedzica, te
dobra mają stawy, lasy; gdyby nawzajem życzył sobie kto
zamienić dobra swoje *Galiczyjskie* za dobra w *Pusach* Połud-
niowych sytuowane, równie wniść może w negocyacyę z
tymże *JW. Bielisńskim.*

Michler kupiec i Obywatel *Warszawski,* mający *Handel*
Inkienny na *Krakowskim* przedmieściu w kamienicy *JP. Kam-
pionowey* pod Nró 442 synuowanej. Oświadcza niniejszym
Prześwietną publiczność obwieszczeniem, iż mając w *handlu*
swoim na ikladzie sukna w gatunkach *Angielskich,* *Pruskich,*
Niderlandzkich, *Berlińskich,* i krajowych, oraz *kazimiery,* *puł-
tukiemka,* *alpaga,* i inne bawe *Angielskie,* za cenę dzieśnię pro-
centu taniej, iak tego samego kosztuje, sprzedać takowe o-
świadczaiać, a to dla zakoncludowania *handlu* swego, o czym
każdy z kupujących przeświadczyć się będzie mógł, gdy u te-
goż wżycy wyrażonego wspomnionego powyższey Towary kupo-
wać życzyć sobie będzie.

Der Kaufmann Samuel Michler, dessen Tuchhandlung
sich in dem Campionischen Hause Nró 442. auf der Krakauer
Vorstadt befindet, macht einem verehrungswürdigen
Publico, hiernit bekannt, das da er gesonnen ist seine Tuch
*Handlung auf zuraeumen, er sich entschlossen, seine vor-
raethungen Tuecher, und andere wollen Waaren, beste*
hend, in den feinsten, Englischen, Parisern Niederlaendi-
schen, Bertiner und chern, Alpaga, und andern Engli-
sehen Boyen, mit zehn procent, unter den kostan Preis
zu vercaufen. Er bittet daher alle und jede, welche ge-
fonnen sind, Tuch, Casimir, u. s. w. zu kaufen, bei ihm
anzutreten, und sich von obengemachten Anerbietungen
selbst zu weberzeugen.